

Mugaard: De vilse see, mine Herrer, at jeg har tilladt mig at stille to Endringsforslag til det foreliggende Lovudkast. Det er nemlig i dette blevet gjort til en Betingelse, at det midlertidige rentefrie Laan af 25,000 Rb. til Opsvørelsen af St. Johannis Kirke paa Nørrebro skal tilbagebetales med 1,000 Rb. aarligt i 25 Aar fra 1ste April 1863 at regne. Det første Forslag, jeg har tilladt mig at stille, gaaer ud paa, at Laanet skulde afbetales med 500 aarligt i 50 Aar. Jeg veed ikke, om jeg tør udtale, at jeg har noget Haab om, at dette Endringsforslag kan gaae igjennem; jeg havde rigtignok ikke noget stort Haab derom, da jeg foresatte mig at stille det; men jeg bestemte mig dog alligevel til at fremkomme med det, og jeg skal tillade mig at anføre Grunden, hvorfor jeg gjorde det. For det Første vil jeg bringe de ærede Herrer i Erindring, at der flere Gange fra Beboerne af Nørrebro er indkommet Andragender her i Rigsdagen, i hvilke de, vistnok med meget gyldig Grund, klage over, at de ere forurettede med Hensyn til Beskatningen; jeg skal ikke i Diebliffet anføre Noget af den Motivering, hvorpaa man har støttet Andragenderne, men kun henvise til dem. Dernæst skal jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at det ikke er første Gang, at der er stillet og vedtaget Forslag om at komme en eller anden Kirke til Hjælp; det er saaledes vitterligt — for blot at nævne nogle faa Exempler — at man i sin Tid har bevilget 50,000 Rb. til Opsvørelse af en Kirke i Hillebrød, og det ikke alene, fordi den er en Slotskirke, men ogsaa, fordi den er en Kirke for Byen; jeg skal fremdeles tillade mig at erindre om, at man ogsaa i sin Tid har bevilget en ikke ringe Sum til et Kapel paa Den Skib, og endvidere en lignende Sum til Opsvørelse af et Kapel i „Dyrehaven“. Naar dette er en Kjendsgjerning, saa forekommer det mig ogsaa, at der kunde være noget Billigt i at indbrømme Menigheden paa Nørrebro en noget større Lettelse end den, der allerede er indbrømmet den, og som den høitærede Kirke- og Underviisningsminister paatænker hderligere at indbrømme den.

Det andet Endringsforslag, som jeg har stillet, gaaer ud paa, at Afbetalingen først skal

begynde den 1ste April 1868 istedetfor 1863; dette Forslag haaber jeg ganske sikkert vil gaae igjennem, saameget mere, som ogsaa andre Medlemmer have stillet det samme Forslag. Efterat have udtalt dette, skal jeg paa det Beste anbefale begge Endringsforslag til det ærede Things velvillige Smøbekommen.

S. Sage: Da der i ottende Session indkom Andragende fra Nørrebros Sogn om Hjælp til Opsvørelse af en Kirke, gik det ud paa, at det skulde være en Gave. Finantsudvalget, der erklærede sig over dette Andragende, havde Betænkelse ved at anbefale det som Gave; der blev derfor indstillet, at det skulde være et rentefrit Laan. Regjeringen satte det da næste Aar paa Finantsloven. Alle, som udtalte sig om dette Laan og som meente, at det skulde gives, vare enige i, at Menigheden i alt Fald for længere Tid maatte beholde det rentefrit, og Enkelte udtalte, at de vel vidste, at det i Grunden var en Gave. Fra Kirke- og Underviisningsministerens Side blev udtalt, at medens det ingenlunde kunde betragtes som Gave, maatte man paa den anden Side være beredt paa, at Intet indkom af Afbetalingen, førend de første Bænkigheder vare overvundne; men naar dette var skeet, vilde Menigheden ikke mangle Kræfter til at afbetale Laanet. Jeg troer, at den ærede Kirke- og Underviisningsminister har stillet sig ganske rigtigt under de stedsfundne Forhandlinger ved at fremhæve, at det ikke var en Gave og heller ikke et rentefrit Laan for bestandig, men dog et rentefrit Laan for længere Tid, indtil Menigheden havde samlet Kræfter, saaledes at den var istand til at afbetale Laanet uden for stort Besvær; herefter synes det mig lidt ubilligt allerede nu — da Kirken kun har været i Brug i omtrent 1½ Aar — at forlange en ikke ubetydelig Afbetaling af Laanet, tilmed da mange af Menighedens Medlemmer have givet ikke ringe Bidrag til Kirkens Opsvørelse. Billighed, synes mig, taler for nogle Aars Udsættelse; Forslagsstillerne have sat denne til 5 Aar, fordi det er mig bekendt, at Menigheden selv har troet fra 1868 at være istand til at afbetale paa Laanet, og den vil altsaa ikke kunne betragte den foreslaaede Ordning som besværlig;